

PERIÓDICH REGIONALISTA INDEPENDENT,
de Literatura, Art, Montepios, Varietats,
Noticias y Anuncis

Direcció: MUNTANER, 112, 4.^{rt} - 1.ª — Administració: TALLERS, 45, 1.^r

SUSCRIPCIÓ:—Barcelona, UNA pesseta trimestre: fora, 1'50. — Un número sol, 10 céntims

FREDERICH SOLER

y sos principals intérpretes

Som antics en lo Teatro catalá.

Desde sa fundació 'n som partidaris entusiastas y decidits.

Recordem tota la época de son modern renaixement.

Diferents vegadas hem proposat lò que, á nostre entendre, lo perjudica y lò que convindria realisar per' no deixarlo morir.

Nostres consells no han estat atesos y cada día anem de mal á pitjor.

A n' aquet pás, aviat no existirà com á institució regeneradora de l'esperit catalanista.

Això casi ja 's toca.

Los periódichs, si volen parlar de las glorias de'l teatro regional, han de fixar enrera la mirada.

Si volen donar idea de quina fou la importancia de'ls seus artistes en millors temps de existencia esplendorosa, han de transportarse á 'ls días de actors y actrius que ja no existeixen.

De manera, que en aquet punt se viu mes de records que de glorias artísticas vivents.

Algún setmanari, fent un bon servey á la causa de la escena, ha publicat ara en una fulla 'ls retratos de actors y actrius, principals intérpretes de algunas importants produccions de Frederich Soler.

Aqueix setmanari (*L' Aureneta*) ha posat en dita fulla, com abellas á l' entorn de la flor hermosa, retratos d' artistes tan notables com Villahermoso, Paca Soler, Caterina Mirambell, Rosa Cazorro, Goula, Llimona, Parreño, Fontova, Bertrán, Isclé Soler, Fuentes, Carpdevila, Pinós y altres ben aplaudits.

La lámina en qüestió dona idea de que en nostre teatro, bon número de artistes han compartit ab Pitarra y altres escriptors notables, l' aplauso de'ls aymants de la escena regional.

Això—com hem dit—és treballar desde la prensa

pera 'l prestigi de la mes popular de las instituciones catalanistas.

Es digne d' aplauso.

Pero és un treball incomplert.

Y sobre sèr incomplert, no és de'l tot just.

Encara que d' això *L' Aureneta* no 'n té tota la culpa.

L' Aureneta fa poch temps que vola.

Per consegüent, si ningú avans de náixer *L' Aureneta* com á periódich, havia fet lò que acaba de portar á cap publicant lo grabat de referencia, cáb suposar que ignoraba fets que, no per ignorarlos nostre colega, deixan de sèr certs y de enlayrar nostre teatro contemporani.

Anem, doncas, nosaltres (y perdoni *L' Aureneta*) á subsanar aquella falta qu' estimem involuntaria; á completar sa obra; á justificar lo títul que ostenta: *Frederich Soler y sos principals intérpretes*.

Perque lò publicat per *L' Aureneta* és sols *Frederich Soler y alguns de sos principals intérpretes*.

Completem la llista.

Hi faltan bastants noms.

Allí no hi figura la Mena que ja en l' Odeón estrenava dramas de Pitarra; ni la Balbina Pl, dama jove y actriu cómica de talent y repetidament aplaudida; com hi mancan la dama Mercès Abella y la senyora Munner.

No hi ha en Tutau, que ha estrenat dramas de Soler y que per tot Catalunya ha interpretat *Las joyas*, *Las euras de'l mas*, *La rosa blanca*, *Collaret de perlas*, etz.; no hi veyem l' incansable actor Joseph Cluseillas, que ab Fontova és qui ha presentat mes tipos de Soler en las taulas: no hi figuren en Francisco Puig, ni l' Iseru, aplaudidíssim en dramas y comedias; ni l' Andreu Cazorro, ni en Félix Ribot, galán barba molt inteligent, ni en Rómulo Cuello, ni l' actor genérich Joan Perelló, que té estrenats papers importants en *Lo rovell de l' ou*, *Las francesillas*, *Lo collaret de perlas*, *Poltichs de gambeto* y alguns mes, havent donat á conéixer en Reus y Tarragona *Lo ferrer de tall*, *Los egoístas*, *La dida*, y contribuït á popularisar *Cosas de l' oncle*, *Las francesillas*, *Café y copa* y tot lo repertori primerench de Pitarra, en los teatros

Olimpo y Espanyol, d' aquesta ciutat, y en Vilanova, Vich, Badalona, Gracia, St. Andreu, Mataró y distints punts de'l Principat.

Y tampoch hi constan los retratos ni 'ls noms de l' Eduardo Mollá y la Enriqueta Alemany, ni de 'n Joaquim Roca (Pajarito), que van popularisar *La esquella*, *Lo punt de las donas*, *Estudiants de Cervera*, *La festa de'l barri*, *Doña Guadalupe*, y tantas y tantas sarsuelas de Pitarra en lo popularíssim teatro antich de'l Tívoli.

Consti que, sens intenció de esmenar la plana á *L' Aureneta* y si ab desitj de completar ab nostres coneixements lo passat de'l Teatro catalá, és necessari se sápigui que a'l costat de'ls artistes quals retratos publica dit periódich, hi ha d' haver á lo menos los noms de 'ls que deixem apuntats, sempre que 's vulga donar á compèndrer la idea que 's desprén de'l títol *Frederich Soler y sos principals intérpretes*.

P. DE R.

Revisia teatral

Novedats.—Dissapte passat tingué lloch la inauguració de una curta temporada d' ópera.

Lo públich acudí pressurós, omplint de gom á gom lo bonich teatro citat.

Se cantá *Aida*, l' obra mestra de Verdi. Debutaren la tiple Sra. D' Arneiro y 'l tenor Sr. Bieletto. Es la primera, artista distingida, de veu extensa y simpática, y que frasseja ab conciencia y exquisit gust, treynt partit de certs detalls que de una manera gráfica retratan lo personatge. Fou aplaudida y repetidas vegadas cridada á las taulas.

Lo tenor Bieletto posseheix una potenta, ben timbrada y extensa veu, que quant recorre á las notas agudas se fa aplaudir de veras.

A sa falta d' experiència 's déu que en los passatjes de sentiment li faltí pastositat y sigui poch dúctil en enmotllarse á certs passionats tochs de son paper. De totas maneres, lo públich aplaudí estrepitosament en los passatjes culminants.

La Srta. Mas mereix se 'n fassi menció per son perfecte modo de interpretar lo mes que difícil paper de *Amneris*. A una veu ben timbrada y extensa, hi uneix un sentiment que la posa en primer terme entre las contralts de primer ordre. Poquíssimas vegadas havíam vist interpretar ab tanta perfecció l' apassionat personatge de la enamorada de *Radamès*.

Lo Sr. Aragó 'ns féu apreciar sa bonica veu y sa perfecta escola de cant.

Be 'ls Srs. Perelló y Oliver.

L' orquesta, dirijida pe 'l Sr. Petri, feu recomanable son treball.

Los trajes, deguts á 'l dibuix de 'l Sr. Labarta, són preciosos, riquíssims.

L' *Aida* que 'ns ha donat l' empresa de Novedats, és superior en execució á la que algunas temporadas hem sentit en teatros de primé ordre y pagant un ull de la cara.

—Dimecres tingué lloch la primera representació de *La Favorita*, debutant'hi la Srta Riera y 'ls Srs. Simonetti y Mestres (Salvador).

Fou la primera vegada que vejèrem suprimir l' *Spirto gentil*. O 's canta aquesta immortal romana, ó no 's fa *La Favorita*.

Creyem que en las successivas representacions tots millorarán de sa respectiva indisposició, cantant com se déu cantar la inspirada obra de Donizetti.—A. de la F.

À Frederich Soler

De 'l fons de 'l cor.

I

Premi á 'l talent que 'l públich admiraba en tas obras teatrals y en tas poesias l' aplauso unánim fou que tots los días sens recansa y ab goig se 't tributaba.

Ton mérit, gran Soler, s' hi destacaba; la corona de 'l geni te hi teixias y encara mes llohansa mereixias de la que en vida teva se 't donaba.

A 'l cel has volat ja: la llum intensa de gloria teva que ab sos raig aboca, á alsarte un monument guiá la pensa de 'ls entre qui ta mort ta fama llensa.

Jo 'l monument d' admiració que 'l tòca 'l guardo á 'l cor fa temps com forta roca.

II

A aixecarte 'l que 's vol puch ajudarhi, y si avans que finessis, n' amagaba jo un dintre mon cor qu' alberch li daba, memoria eterna d' ell sabré deixarhi.

Treure'l, donchs, de'l cor mèu sens mes pensarhi: no hi mancará la pedra que 'l formaba y que ab goig per' honrarte jo hi portaba: lo bon recort que 't tinch no ha de mimbarhi.

Per aixó ab anhel pur la deposito com monument petit que sia penyora d' aquet nou que per' mi no necessito, ja qu' ab ell ta memoria be acredito.

Lo fons de 'l cor, que ton saber adora, prou l' omplirán las llágrimas que plora.

III

Ellas lo regarán perseverantas 'sent font inagotable que ab dolsura minorará la inmensa desventura d' horas passadas, tristas y enutjantas.

Lo monument á 'l cor tindrè igual qu' antes: com roca serà fort 'sent d' aygua pura; á doll l' omplenará, y se 'm figura de llágrimas no pas gota amargantas.

Aixís doble tribut á ta memoria podré pagar jo humil d' una vegada ab roca y plor que 't pugan sabé á gloria; 'sent testimoni d' ell que jamay moria, la roca dura á 'l monument portada y 'l regalim d' un plor d' ayga gelada.

JOAN PERELLÓ Y ORTEGA.

Shakspeare

L' eminent escriptor dramátich, qual immortal apellido 'ns serveix d' honrós epígrafe, fou lo primer cultivador de la tragedia en Inglaterra.

Reuní Shakspeare las qualitats de poeta y actor á la vegada. Si be com á actor era molt ensalsat, no hauria ab aytal professió alcansat pas la gloria y celebritat que li donaren sas reconegudas qualitats de bon autor.

Guillem (*William*), Shakspeare, vá náixer en Straford, en lo mes d' Abril de 1564. Sa familia, de una posició desahogada passá á un estat lo mes precari, á causa de haver perdut son pare, rich comerciant en llanas, la caudalosa fortuna que possehi, per la mala sort ab que realisá algunas de sas comercials operacions. De deu germans, era *William* lo mes gran, ó siga 'l primogénit.

Sos estudis no passaren de simples nocions, qu' és lo que s' acostuma á ensenyar en las escolas elementals de noys, á una de las quals concoregué en Straford, sa terra nadiua. No poguent seguir carrera, per falta de medis, entrá d' escribent á casa d' un procurador de regular clientela.

A 'ls divuyt anys contregué matrimoni ab la filla de un masover d' aquells voltants. Per no tindre, sens dupte, altre ocupació mes productiva, 's dedicá á la cassa; fi-

cantse un dia en uns extensos prats sens lo previ consentiment de 'l duenyo. Una lletreta satirica que William havia compost contra aquell hisendat, li valgué que 'l perseguís per cassador fortin, ab tal sanya, que 'l obligá á emigrar y refugiarse á Londres. Per aquell temps (en l' any 1586) va ésser quant adquirí renom d' actor, siguent encar per conegut com á poeta.

Avans de dedicarse á escriure perá 'l teatre, publicá Shakspeare un poema titulat *Venus y Adonis*, primerenca é inspirada creació de son poétich estre.

De cert no se sap quina vá ésser la primera obra dramática que son privilegiat talent concebí; pero sas produccions de gran valua *Romeo y Julieta* y los *Ricardos* (II y III), apareixeren impresas l' any 1597, quant lo distingit poeta, autor d' ellas, tenia la edat de trentatres anys.

Otello y *Macbeth* són sens disputa sas millors tragedias, en las quals posá mes en evidencia las rellevants qualitats de son ingeni, si á voltas jocós, sempre viril y enérgich.

La soberana Isabel sentí extremada predilecció per Shakspeare y li demostrá afecte y simpatia, certament de estranyar si s' té en compte que aquet escrigué algunas composicions tractant ab bastanta duresa á 'ls antepassats parents de la real dama.

Sa carrera dramática li proporcioná á Shakspeare una fortuna que li redituaba aproximadament cent mil rals.

Va morir jove, puig quant la mort féu presa en ell en 25 Abril de 1616, contaba la edat de cinquantados anys; deixant de son matrimoni tres fills, un noy y duas noyas, morint lo primer á 'ls dotze anys y casantse las segonas fent lo que se 'n diu un bon partit.

Las despallas d' aqueix eximi literat reberen sepultura en lo chor de l' iglesia parroquial de Straford, ahont se hi construí un sencill mansoleu dedicat á sa memoria.

Cent vinticinch anys després, ó siga en 1741, varis de sos compatriotas aixecaren un monument, ab lo caràcter de nacional, en Westminster, contribuinthi 'ls actors de 'ls teatros organisant una funció qual producte cediren á favor de 'l projecte.

Durant llarch temps vá ésser tinguda en gran veneració una morera que Shakspeare havia plantat ab sas propias mans; qual arbre l' amo de la finca, ahont lo gran poeta vivia y exhalá lo postrer sospir, maná arrencarlo en 1759 y de sa fusta 'n feu caixas per tabaco, que 's varen vendre á preu molt alt y que 's multiplicaren, com, per mirade 'ls pans y 'ls peixos de 'l desert, ab lo consegüent profit y lucro pera lo referit propietari, qui, valentse de la respectable figura literaria de Shakspeare, á l' ensenps que de tan original manera l' honraba, explotá una empresa mercantil com qualsevolla altra, pero ab segur éxit y positius resultats.

J. MARTRUS.

Secció de Montepíos

¿Qué passa entre la associació *Mutua Auxiliar*, de Gracia, y un de 'ls seus individus?

¿Es cert que la esposa d' aquet va estar malalta, que acredita 24 pessetas per subsids, que 'l marit deu alguna quantitat per comestibles, que no se li ha pagat lo que la muller acredita per la malaltia, y que se li reclama l' import de 'ls comestibles?

¿Es vritat que la Junta directiva ha acordat expulsar de la germanat á 'l sociu y á la esposa?

¿Es vritat que 'l sociu en qüestió forma part de la propia Junta y que ni se 'l va avisar per la sessió en que 's va acordar la expulsió?

¿Es cert que l' ofici en que se li notifica, diu que se 'l expulsa per haver intentat defraudar á 'l monte y sorprendre la bona fé de la Junta?

¿Es cert que aqueixa qüestió s' embolicará y que algu se 'n veurá un embull?

Lo temps ho dirá.

—La Junta de Govern de *El Amparo Moderno* ha dirigit un ofici al President de la *Unión y defensa de los Montepíos*, á fi de véuer si despertará del ensoñament que per inercia de la Directiva de dita *Unión*, té inactivas las tareas á que ha de dedicarse en be de 'ls montes.

—Ha retornat de sa excursió estiuhenca D. Eusebi Corominas, director de 'l *Montepío de la Associació lite-*

ria y artistica, y Vispresident 1.er de la *Unión y defensa de los Montepíos*.

Veyam si ara 's reunirá la Junta Directiva y ferá ó deixarà que 's fassi alguna cosa de profit.

Repertori de fora

Olot 31 de Agost.

Lo 20 la companyia va representar *El prólogo de un drama*, ¡Pobre Maria! y *Los Hugonotes*. Tothom ne surti contentíssim, prodigant mil elogis á la nena Daroqui en lo desempenyo de 'l monòlech.

Lo 22, á la tarde D. Juan de Serrallonga. A la nit, *Magdalena la Modelo*, escrita expressament perá la senyora Ferrer, ó per un betas y fils retirat ó un calsinayre aburrit, perque alló és una olla podrida. Que no hi torni may mes aquet valent, si no vól que s' encareixin las verduras. Sort de la pessa *A mitj camí*, que distregué un bon xiquet y fou molt ben executada, ó sino...

Lo 27, *La mesonera del León de Oro*, molt ben desempenyada per las Sras. Ferrer y Mas y la Srta. Daroqui (que no cal que diguin para papeles especiales, sino per tots los que 's presentin), y 'ls Srs. Bozzo, Remeu, Daroqui, etc. (no 'm recordo 'ls altres; que 'm perdonin si pateixo alguna omisió). Per final *La mà trencada*; estigué molt bé y agradá en extrem.

Lo 29, á la tarde *La aldea de S. Lorenzo* y la pessa *La mà trencada*. Lo Sr. Bozzo fou molt aplaudit en lo paper de *Cabo Simón*, secundantlo bè las Sras. Mas, Balestroni, Busatí y la nena Tomás y 'ls Srs. Daroqui, Romeu, Coll, Barbosa, Marcet y Ginestet.

Ahir á la tarde *Santa Eulalia*, ab un plè com may se havia vist. Fou molt aplaudida continuament. Lo paper de protagonista lo desempenya la Srta. Daroqui con una dona gran. A la nit *Frou-Frou* y *Tío... yo no he sido!* En la primera tots s' hi distingiren y mes la Sra. Ferrer, ja no 's té de dir La Sra. Mas, molt bè. Las Sras. Busatí, Balestroni y Simó secundaren admirablement. Lo senyor Tressols fou un de 'ls dias en que estigué mes acertat. Res deixaren que desitjar los Srs. Bozzo, Coll, Marcet, Barbosa y Ginestet. Lo nen Tressols fou molt bè son paperet. La sarsuela fou desempenyada com cap altre dia. No obstant, fan unas pessas molt bonicas y no han de recórrer á la sarsuela. —J. MESTRES.

Ripoll, 2 de Septiembre.

En lo teatro de 'l Cassino y per la companyia de sarsuela que dirigeixen los Srs. Soto y Cortada, 'l passat dissapte representaren las sarsuelas *La Sensitiva* y *El duo de La Africana* y diumenge, entre otras la tercera representació de *La verbena de la Paloma*, en las quals van distingirs'hi la tiple D.ª Enriqueta Soto de Guillot y tots los aficionats que hi prengueren part. —A. CASTELLS.

Reunions particulars

LA NUEVA LIRA.—La representació de *La espiga roja*, va proporcionar diumenge una bona entrada y va donar nova ocasió de alcansar aplausos á la Sra. Vitales, Srta. Cazorla, y á 'ls Srs. Mestres, Vilardebó, Artigas, Ponsa, Arís y Fuster.

Aquesta obra donará la volta á 'l món escénich de las societats particulars, y si no li dona, mereix donarli, perque té mérit y és nova per totas ellas. —P.

Saló de descans

—Lo núm. 4 de *El Ateneo Tarraconense de la Clase obrera*, consagra casi tot lo text á 'l Museo-Biblioteca Balaguer, publicant una porció de grabats de varias salas d' aqueix preciós edifici de Vilanova, y 'l de son fundador l' Excm. Sr. D. Victor Balaguer.

—S' está preparant la celebració d' un arte solemnissim que resultarà una important manifestació de catalanisme veritable.

No trigarà á realisarse, y tindrà lloch en la histórica montanya de Monserrat ab motiu d' aixecarse en lo ca-

mi de la Cova la capella de 'l Quint Misteri de Dolor, ó siga, de la segona part de 'l Rosari.

Se 'ns diu que 's fan grans preparatius per' que sia un acte lluhit.

—Van arribant los artistes que han fet temporada de estiu en los teatros de fora. Los primers han estat los Srs. Graells, Molgosa y altres, de Igualada. També han regressat los de la companyia de 'l Tivoli, de Vilanova y Geltrú, de 'ls que la major part treballaràn en lo teatro Romes.

—A proposit d' aqueix teatro.

Definitivament no hi haurà 'l galán Sr. Borrás, perque, segons ara 's diu ab fonament, prefereix las xufas valencianes, y s' ha contractat per treballar en lo teatro de Rinafa, de la ciutat de 'l Turia.

Li desitjem molts aplausos.

—Lo Sr. Tutau formarà companyia per' fer temporada d' ivern en lo teatro ó teatros de Mataró.

—S' assegura que 'l jove actor Sr. Parreño, dirijirá la companyia de 'l Principal de Gracia.

—Ha mort en la vehina població de Sarrià la coneguda actriu D.ª Balbina Pi, que durant bon número de temporadas havia figurat, ja fa anys, en lo teatro catalá. La Sra. Pi fou la dama jove que mes generals simpatías havia obtingut, perque á una intuició poch comú y á una simpático figura, unia las circunstancias de sèr incansable en lo treball y de desempenyar ab lo mateix acert los papers dramátichs que 'ls de 'l género cómich, tant en castellá com en catalá.

¡Descansi en pau!

—Lo Sr. Feliu y Codina ha marxat á Madrid, y segons se 'ns ha dit, un cop allí, pensa reunir á 'ls principals autors y propasar algunas innovacions per' millorar en be general lo que atany á la propietat literaria de las obras teatrals.

Aplaudim la intenció de nostre bon amich y li desitjem que logri alguna cosa en bè de tots. Pero, coneixedors de 'l assumptu y á pesar de que algunas vegadas nos hem ocupat d' ell en nostras planas, descomfiem de que obtinga bons resultats. Estarem á la mira y conti ab nostre apoyo.

—Nostres lectors s' hauran fixat en que en la secció de *Casas recomanadas* hi figura la de E. Vidal, (Ronda de S. Pau, 48, botiga.)

Y qui es aquet Sr. Vidal, preguntará qui no 'l conegui?

Donchs es un intelligent industrial atrecista que no slos se dedica á 'l ram de teatros, sino que fa tot lo concernent á 'l ram de sa especial industria.

Ara ha fet un grupo de figuras de cartro-pedra representant la mort de Maceo (Joseph) en los camps de Cuba, que per la expressió de las caras com pe'l bon gust en combinar lo grupo, presenta un agradable cop de vista. De tal manera, que en un dia que 'l va exposar en son establiment, va cridar la atenció general.

Va destinat á una colecció de figuras de cera, de Cartagena, ahont també la cridarà.

—Després de 22 anys de pertenéixer á la companyia de 'l teatro Romea l' actor de carácter D. Ramon Valls, ha deixat de formarne part; puig sabem que, no ha estat escripturat per' actuarhi durant la temporada que be.

Es de créuer que alguna empresa s' apressurarà á utilisar la cooperació d' aqueix aprofitat artista.

Cavilacions

LOGOGRIFO NUMERICH

1 2 3 4 5 6 7 8 9 — Ciutat de Assia
6 9 8 1 2 5 3 5 — En los balcones
3 2 5 4 5 8 5 — Nom de riu
4 5 8 7 3 5 — » » »
1 9 4 8 9 — » » »
1 9 3 5 — » » »
8 2 3 — » » »
6 7 — » » »
1 — Lletra

P. TORRABADILLA Y S.

Solució á la xarada de 'l número 294: SALAMANQUINA.

Imp. Pujol y C.^a, Tallers, 45.—Barcelona.

CASAS RECOMENADAS

Magatzem de pells de **Joseph M.ª Pous**, Frexuras, 6. **Sastreria de teatros**, de E. Vasallo Malatesta, Asalto 14

Fotografia de **A. S. (Xatart)**, Carme, 3, tercer.

Taller de atrés de **E. Vidal**, Ronda S. Pau, 48

Inmillorables **anissats** de A. Bestard y fils. (Santa Maria (Mallorca), se venen en las principals botillerías y colmados.

Arxiu Central Lírich-dramátich de **J. Gelabert**, Unió, 5, 3.ª, 1.ª.

SANTASUSANA

Santasusana • Santasusana

MAQUINAS PER' CUSIR Y PER' FER MITJA

Aparatos de pèndrer dutxas

PREUS SENS COMPETENCIA

Carrer de 'l Carme, 34. — BARCELONA

Gran establecimiento de música

Instrumentos, pianos y armoniums, de

• JUAN AYNE •

FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22.—BARCELONA

~~~~~ Especialidad en pianos de alquiler. ~~~~~
Guitarras desde 5 pesetas.

ARXIU Y COPISTERIA

de vers y música

Joseph Bonnin

PUNTUALITAT Y ESMERO EN SERVIR

— Passatge de Madoz, núm. 5, 2.ª —

À CASARSE TOCAN

Por 30 duros el mobiliario siguiente:

Una cama Viena (matrimonio), un sommier muelles (matrimonio), una cómoda con mármol, seis sillas regilla, una mesa de noche con mármol, una mesa de comedor, seis sillas idem, un elegante espejo y perchas.

Además hay camas de Viena á 20 pesetas, y de matrimonio, á 35. Sillas de regilla á 44 pesetas docena. Juegos de lavabo Viena mármol á 24, y gran surtido de muebles de todas clases á precios de fábrica.

LA IMPERIAL, Conde Asalto, 25

La Gran liquidación

La casa que da los muebles más sólidos y más baratos

UN MOBILIARIO NON PLUS ULTRA

Una cama de Viena ó de hierro (matrimonio), un sommier, un colchón, una cómoda con marmol, 6 sillas regilla, una mesa noche, un espejo, una mesa comedor, 6 sillas y un palanganero,

todo por 30 duros

Hay camas de Viena con somier, colchón y almohada

A 32 PESETAS

Riera Alta, núm. 48 — Barcelona